par. 452.

Sest mees olli sinise pitsitud
mis hirmus. Selle pärast on
ka rahwas harjunud ütlema:
„Sinine nagu kurja käkistud"

Joh. J. Kinger.

II. Wanapagan nisu koormal
ja warandusse kambris.

Üks kord lähnud üks pärnu
maa mees, teste meistega, seltsi
pärnust nisu Tallinasse wii-
ma. Temal olli waene hobene,
aga testel olnud tublid hobused
ning selle pärast jäi mees tes-
test maha, kunas teised ammu-
gi eest ära läksid.
Kui hobene sugugi änam weda-
da ei tahtnud ja lähema kõr-
tsi juurde jõudis, andis mees
hobusele kaaru ja pidas puhkus

par. 453.

Kui ta jälle tükki maad edasi
olli sõitnud, kõndis üks mees
tee pääl ja palus teda pääle
wõtta, sest tema jalad ei jõudwa
änam kanda. Mees oleks küla=
mehe palwet kuulnud, aga oma
waese hobusa pääle waadates, nä=
gi ta, et tall wõimalik ei ole
teda pääle wõtta. Kui mees edasi
tahtis sõitma hakata, karjas
küla mees, mehe keelust hooli-
mata koorma otsa. Nagu oleks
hobusele korraga pütsa wõi jõu
du antud, nõnda traawis hobe=
ne nüüd tulise kiirusega edasi.
Warsti jõudsiwad nad kõrtsi juure.
Wõõras mees ütelnud müü meie kõrt=
si mehele üks kott nisu ära, sis
saab wiina nõnda et oika ku-
lub.